

RECORDAANTAL DEELNEMERS
VOOR JACHTEXAMEN

JAGEN IS ADRENALINE EN TEGELIJK ONTSPANNING

Aan het jachtexamen van het Agentschap voor Natuur en Bos nemen dit jaar 614 mensen deel, een recordaantal sinds het voor het eerst plaatsvond in 1995. In tijden dat de jacht onder druk staat, lijkt deze trend bizar. Vier jonge jagers leggen uit waarom ze aan het examen meedoen.

MICHIEL VERPLANCKE
FOTO'S JIMMY KETS

MARIE-FLORENCE
DE BRAUWER (18)

Spanning en rust

Marie-Florence De Brauer neemt voor de eerste keer deel aan het jachtexamen. Haar grootvader – al 45 jaar een jager – heeft met haar de vele kilometers naar Ruisbroek gereden, maar het examen moet ze alleen doen. Vooraf zit ze, zichtbaar zenuwachtig, de laatste voorschriften in haar hoofd te rammen. Zo'n twee uur later steekt ze haar vuist de lucht in. Grootvader beantwoordt haar met een opgestoken duim. 'Het was nipt', zegt ze. 'Ik raakte maar vijf van de tien kleiduiven. Eentje minder en ik moest het examen volgend jaar opnieuw doen. Maar ik ben geslaagd.' Marie-Florence treedt niet alleen in de voetstappen van haar grootvader. Zowat haar hele familie schouderd in het najaar het geweer. 'Op die manier ben ik erin gerold, maar ik heb me niet zomaar voor het examen ingeschreven', zegt ze. 'Het klinkt misschien raar, maar de jacht is spannend en ontspannend tegelijk. Als jager spendeer je veel tijd in de natuur, waar je tot rust komt. Je zit niet de hele tijd in het wilde weg te schieten.' Maar als ze het jachtgeweer aanlegt, voelt ze de adrenaline vloeien. Volgende week moeten zij en de andere kandidaten nog een laatste proef afleggen: het kogelschieten. Als ze daarvoor slaagt, kan de jacht beginnen. 'Ik ben toch een beetje bang om mijn eerste wild te schieten. Het zal ook niet voor binnenkort zijn. Ik ga pas naar het hoger onderwijs, ik heb voorlopig tijd noch geld.'

LOES DEWULF (27) *Tot in de pan*

Loes Dewulf heeft al een jaar haar jachtdiploma. 'Van de eerste keer geslaagd', zegt ze trots. Zij ging van kinds af mee met de familie op jacht. De uitstapjes groeiden uit tot een interesse en uiteindelijk een passie. De jacht spreekt haar op veel manieren aan, zegt ze. 'Ten eerste ben je constant buiten. Het is volkomen ontspannen. Heerlijk om even te ontsnappen aan het gejaagde leven van Brussel waar ik werk.'

Bovendien geniet ze van het sociale aspect. 'Het is een manier om er eens op uit te gaan met de familie', zegt Loes. 'Ik zie ook veel vrouwen die hun kinderen meenemen om hen de natuur te leren appreciëren.'

Ten slotte gaat het haar om het eerlijke vlees. Als ze het wild zelf geschoten heeft, weet ze vanwaar het vlees komt. 'Ik weet dat die dieren goed verzorgd zijn en hoe ze aan hun einde zijn gekomen', zegt ze. 'Ik doe alles zelf, tot het pluimen toe. Dat aspect is voor heel wat vrouwen belangrijk, merk ik. Die controle over het eten: van het schieten tot in de pan.' Loes begint niet toevallig over vrouwen. Steeds meer van hen sluiten zich aan bij de jagersgemeenschap. 'Nog nooit heb ik een negatieve reactie gehoord vanwege mannen. Met die machocultuur valt het wel mee.'

Jagers krijgen hun portie kritiek te verwerken, maar Loes is niet van haar stuk te brengen. 'Ik vind het jammer dat die negatieve reacties er zijn. Die gaan vooral over het schieten, maar dat is maar een klein aspect van het jagen. Van de 365 dagen in een jaar heb ik vorig jaar maar twee dagen geschoten. Bovendien heeft dat een duurzaam effect. We weten hoeveel dieren er op een bepaalde oppervlakte moeten zitten. We helpen het buitenleven in stand te houden.'

BAVO VOLCKAERT (21)

Uitnodiging voor koninklijke jachtpartij

Bavo Volckaert is al van zijn zevende een 'klopper'. De oom van zijn vader was jachttopzichter en leerde hem als eerste de knepen van het vak. Sindsdien is hij verkocht. Elf jaar later legde hij zonder succes zijn eerste jachtexamen af. Twee punten te kort. Hoewel hij geen goed student is, studeerde hij het jaar daarop extra hard. Met succes, in 2014 slaagde hij voor het examen. Meer nog, hij was zo goed dat hij een kaartje in de bus kreeg: 'De Raad voor het Beheer van de Jachten van de Kroon heeft de eer mijnheer Bavo Volckaert uit te nodigen op de bers- en loerjacht in Saint-Michel-Freijr'. Bavo was uitgenodigd om twee jaar aan de koninklijke jacht deel te nemen, een eer die jaarlijks slechts twintig mensen te beurt valt.

Hij is een liefhebber van de natuur, en benadrukt dat een jager het hele jaar door voor het wild zorgt. 'Dat vleeseters kritiek hebben op ons, begrijp ik niet', zegt Bavo. 'Onze dieren hebben een veel mooier leven gehad dan een gekweekt dier uit de vleesindustrie. In mijn jachtopleiding zat zelfs een vegetariër, die onze rangen versterkte omdat ze tegen de vleesindustrie is.'

Er zijn bovendien strenge quota over wat geschoten mag worden. Als je er meer schiet dan toegelaten, krijg je een boete. Ook als je te weinig schiet, bijvoorbeeld vrouwelijke herten, krijg je een boete. 'Mijn mooiste wild dat ik geschoten heb? Een hert tijdens de aanzitjacht – dan schiet je uit een torentje. We moesten er tussen de zes en de acht schieten. Ik had het geluk dat ik mijn kans mocht wagen.'

CORNEEL BOERAEVE (24)

Foutje gemaakt bij het laden

De schuchtere Corneel Boeraeve keert teleurgesteld terug van het examen. 'Een foutje gemaakt bij het laden', zegt hij. 'Volgend jaar beter' De wachtende kandidaten proberen hem wat moed in te spreken. Corneel is nochtans al even bezig met de jacht. 'Ik ben een "klopper", zegt hij. 'Die moet het wild opjagen en de jagers helpen waar hij kan. Eén keer vloog een kogel iets te dicht langs mij. Maar dat is uitzonderlijk, en snel vergeten.'

Om zelf te mogen schieten zal Corneel nog wat moeten wachten, het examen vindt maar één keer per jaar plaats. Hij kijkt ernaar uit. Hij houdt ervan het wild te verzorgen.

'We zijn een heel jaar bezig met die dieren', zegt Corneel. 'We maken dat de populatie hoog genoeg is en dat de dieren gezond zijn. Als we uiteindelijk een deel van het wild schieten, is dat een pijnloze dood.'

Bovendien is een jagersgroep een hechte vriendengroep. 'Als je een echte jager bent, sluit iedereen je in de armen. Maar dat zal voor volgend jaar zijn.'